

**PANORAMA
DES
DEL PONT**

ARTHUR MILLER

Direcció Georges Lavaudant

Eduard Fernández, Jordi Martínez,
Mercè Pons, Marina Salas, Bernat Quintana,
Pep Ambrós, Rafa Cruz, Sergi Vallès

Coproducció
Teatre Romea
i LG Théâtre

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

QUÈ *Panorama des del pont*

QUI **Eduard Fernández, Jordi Martínez, Mercè Pons, Marina Salas,
Bernat Quintana, Pep Ambrós, Rafa Cruz, Sergi Vallès**

#PanoramaDesDelPont

TITULARS

En el centenari del naixement d'Arthur Miller, el Teatre Romea estrena l'adaptació de Joan Sellent i Daniel Loayza sobre l'obra *A View from the Bridge*, del dramaturg nord-americà. Estrenada el 29 de setembre de 1955, relata una història d'amor, obsessió i venjança que aborda el drama dels immigrants il·legals a la Nova York dels anys 50.

Amb *Panorama des del pont*, Arthur Miller va rebre el seu segon premi Pulitzer. El primer l'havia guanyat el 1949 amb *Mort d'un viatjant*, una crítica als valors conservadors i a la fal·làcia del somni americà des del si d'una família aparentment modèlica. La peça va consagrar Arthur Miller com a dramaturg.

Amb *Panorama des del pont* el Teatre Romea recupera les produccions pròpies de gran format. Aquest muntatge sorprendrà al públic amb un text clàssic contemporani, una potent direcció estrangera, nou actors reconeguts i consagrats al panorama nacional i una elegant posada en escena.

Tot i que Eduard Fernández ha treballat amb els millors directors (Calixto Bieito, Lluís Pasqual, Àlex Rigola, Albert Boadella i Lluís Homar, entre d'altres) i que l'avalen desenes de premis, darrerament no és habitual veure'l a produccions teatrals. La seva carrera actualment està més enfocada al món del cinema.

Sinopsi

L'any 1955, deu anys després del desenllaç de la Segona Guerra Mundial, la immigració il·legal és una realitat generalitzada als Estats Units. Eddie Carbone, un honrat treballador d'origen italià, viu obsedit per la passió devastadora que sent per la seva neboda, a la qual van recollir ell i la seva esposa quan la noia va quedar òrfena. Una situació insostenible que el superarà i el durà a traïr la família i a trencar la llei de silenci establerta entre els treballadors, majoritàriament immigrants, del port de Nova York.

Panorama des del pont

L'obra teatral *Panorama des del pont* (*A View from the Bridge*) va ser estrenada el 29 de setembre de 1955 al Coronet Theatre de Broadway i va ser interpretada per Van Heflin, Ann Driscoll i J. Carrol Naish. Amb els suburbis portuaris de la Nova York dels anys cinquanta del segle passat com a teló de fons, Arthur Miller aborda el drama de la immigració il·legal i les tensions socials existents a l'època.

Sabies què?

Miller, durant el rodatge de *Panorama des del pont* va viure una passió clandestina amb Marilyn Monroe.

L'obra havia de ser un documental sobre el port de Nova York dirigit amb el seu gran amic i director dels seus principals èxits, Elia Kazan.

Panorama des del pont coincideix amb el trencament de l'amistat entre Kazan i Miller. El primer va delatar varis col·legues de professió de Miller al Comitè d'Activitats Anti-Nord-Americanas (CAA).

Georges Lavaudant i Jordi Martínez ja van treballar junts a *Coriolà*, una obra que va dirigir el francès al TNC a l'any 2002.

Cara a cara

Autor: **Arthur Miller**

(Nova York, 1915-2005)

És un dels dramaturgs més famosos del segle XX. Fill d'una família d'immigrants jueus polonesos assentada a Nova York, és l'autor de l'obra que va revolucionar el teatre americà: *La mort d'un viatjant*, per la qual va guanyar un premi Tony i un Pulitzer. Van seguir l'estela d'èxit *Tots eren fills meus*, que va ser dirigida per Elia Kazan i va saltar al cinema amb Burt Lancaster; *Les bruixes de Salem*, que va veure la llum a Nova York al gener de 1953, amb direcció de Jed Harris; i *Panorama des del pont*, totes considerades obres mestres del teatre contemporani. Casat amb Marilyn Monroe, li va escriure a mida el guió de *Vides Rebels* perquè l'interpretés amb Clark Gable.

***El teatre no pot desaparèixer perquè és l'únic art
on la humanitat s'enfronta a si mateixa.***

Director: **Georges Lavaudant**

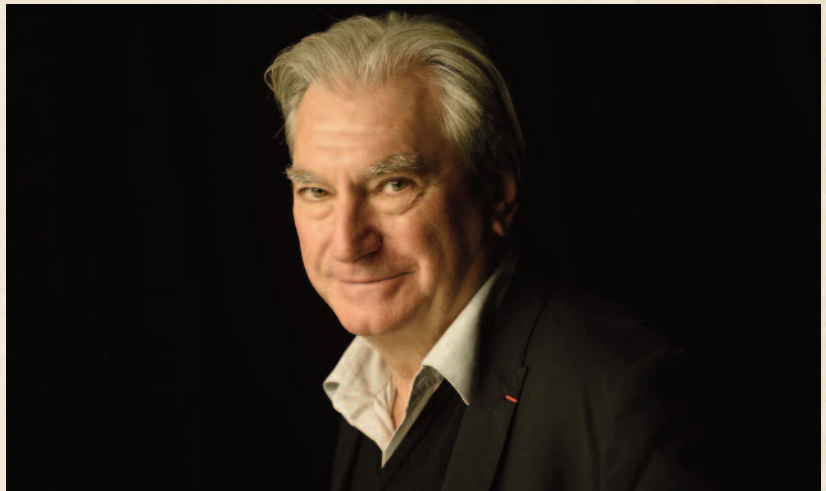
(Grenoble, 1947)

Reconegut actor i director francès, famós per posades en escena de gran format, creatives, sòbries i visuals. Lavaudant ha estat al capdavant de teatres tan emblemàtics com el Teatre Nacional Popular a Villeurbanne o l'Odéon Théâtre de l'Europe a Paris. A Catalunya ha dirigit espectacles com *Els gegants de la muntanya* (1999) de Pirandello, *Coriolà* (2002) de Shakespeare, *Començaments sense fi* (2003) de Kafka, i *El misàntrop* (2011) de Molière. Fa teatre per transmetre "la passió per la vida", i no té por a cap disciplina: ha representat, dansa i teatre clàssic.

***La meva primera trobada amb el teatre
va ser mirar la vida i sorprendre'm per la varietat del món.
Vull ser fidel a aquesta idea ingènua.***

“Estic convençut que l’home ordinari és un individu tan apte per a la tragèdia en el seu sentit més elevat com ho van ser els reis de l’antiguitat.”

Arthur Miller

Text del director

Eddie Carbone, minuciós estibador del port de Nova York, no tenia cap motiu per satisfer un destí. Una vida tranquil·la s’obria davant d’ell, però dos esdeveniments inconnexos precipitaran la fatalitat. D’una banda, la seva neboda Catherine (de qui està inconscientment enamorat) acaba de trobar una feina i se situa al llindar de la seva emancipació. De l’altra, dos cosins arriben d’Itàlia per allotjar-se a casa seva, un dels quals és jove i bell. S’activa llavors un mecanisme que ningú podrà aturar, ni tan sols l’advocat de la família, Alfieri, que observa la situació amb fascinació. I heus aquí Eddie, que avança a les palpentes, corrent amb desesperació i tossuderia envers allò que el destruirà.

No podem més que constatar com aquesta manera grandiosa i, a la vegada, patètica de ser fidel a valors arcaics l’estirarà cap a la caiguda final.

Però pel camí s’haurà mostrat a si mateix en els seus pitjors defectes, despullant-se davant nostre. I aquest comportament salvatge, misogin, al·lucinat, que s’evidencia fins a la humiliació, el condueix a la falta més greu i irreparable de totes, aquella que, als ulls de la comunitat italiana a la qual pertany, prové del pecat absolut: la delació. Però aquesta traïció és també la seva redempció. Fa d’ell una figura singular de la nostra humanitat. Una humanitat que es protegeix, inventa màscares, refusa el perill.

Evidentment, Eddie Carbone és un monstre lamentable, mentider i amb mala fe. Però accepta sacrificar-ho tot, fins i tot la seva vida, per sentir-se satisfet amb si mateix. Llavors, com l’advocat Alfieri -el Corifeu d’aquesta obra-, el podem contemplar amb fascinació i compassió, però també amb una certa “inquietud”, darrer mot d’aquesta tragèdia sense destí ni déus.

Georges Lavaudant

PANORAMA DES DEL PONT

Autor **Arthur Miller**

Traducció **Joan Sellent**

Direcció **Georges Lavaudant**

Repartiment

Eduard Fernández

Eddie

Jordi Martínez

Alfieri

Mercè Pons

Beatrice

Marina Salas

Catherine

Bernat Quintana

Rodolfo

Pep Ambròs

Marco

Rafa Cruz

Toni Berelly, Louis, oficial

Sergi Vallès

Mike

Escenografia i vestuari **Jean-Pierre Vergier**

Il·luminació **Georges Lavaudant**

Espai sonor **Jean-Louis Imbert**

Edició imatges **Francesc Isern**

Ajudant de direcció **Ester Nadal**

Ajudant de vestuari **Carlota Ricart**

Assistent d'il·luminació i programació **Sergio Gracia**

Assessorament boxa **Rafa Cruz**

Direcció de producció **Amparo Martínez**

Cap de producció **Maite Pijuan**

Producció executiva **Marina Vilardell**

Responsable tècnic **Txema Orriols**

Gerent de companyia **Ester Nadal**

Sastreria **Ester Chércoles**

Cap tècnic en gira **Manel Lorca**

Tècnic so i video **Genís Morral**

Maquinistes **Samu Schlechter i Jordi Serrano**

Construcció d'escenografia **Arts-Cenics**

Confecció vestuari **Goretti Puente**

Agraïments

Ariel García Valdés, Daniel Loyza, Damien Bazin

Una coproducció de **Teatre Romea i LG Théâtre**

Primera representació al Teatre Romea el 2 de febrer de 2016

Georges Lavaudant, director

Després de vint anys de teatre a Grenoble amb la companyia Théâtre Partisan, és nomenat codirector del Centre Dramatique National dels Alps el 1976. A 1979 munta *La rosa i la destal* basat en *Ricard III*, de Shakespeare. El 1981 és nomenat director de la Maison de la Culture de Grenoble i el 1986 és codirector del TNP de Villeurbanne. Allà programa obres com *Le Régent* de Bailly (1987) i també les seves pròpies com *Les Iris*, *Veracruz* i *Terra Incògnita*, que mescla amb Txèkhov, Brecht, Pirandello, Genet...

Les seves peces, creades principalment a Grenoble fins al 1986 i després a Villeurbanne fins al 1996, també han vist la llum a l'Òpera de París, (*Romeo y Julieta* de Gounod) i a l'Òpera de Lió (*El rapt en el serrall*, *Malcolm* i *Rodrigo i Jimena*).

Al març de 1996 és nomenat director de l'Odéon – Théâtre de l'Europe, on romandrà fins al març de 2007 i on crearà nombrosos espectacles com *El Rei Lear* de Shakespeare (1996), *La Orestíada de Esquilo* (1999), *La muerte de Dantón* de Büchner (2002), *El Pelele* de Jean-Christophe Bailly (2003) i torna a programar *La rosa i la destal* (2004). També crea òperes com *Venetian Journal* de Boswell, *El Satiricó* de Petroni a l'Òpera de Nancy, *Fidelio* de Beethoven a Gènova i *Tristany i Isolda* a Montpeller.

Al novembre de 2007, crea la seva pròpia companyia LG théâtre i munta *La mort d'Hèrcules*, basat en l'obra de Sòfocles a la MC2 de Grenoble i a la MC93 de Bobigny. El març de 2008, dirigeix a l'Òpera de Montpeller *Escenes de caça* de Kleist.

Entre els seus darrers treballs figuren *Roberto Zucco* de Koltès, *La nit de la iguana* de Williams, *Una tempesta* i *El somni d'una nit d'estiu* de Shakespeare, *Macbeth Horror Suite* de Carmelo Bene i *Fado Alexandrino* de Lobo Antunes. A l'Òpera Nacional de París dirigeix *La Cerisaie* de Philippe Fénelon.

Al territori espanyol ha portat *El Misàntrop* de Molièr, al TNC (va ser el primer cop que va muntar una peça d'aquest autor); *Cyrano de Bergerac* d'Edmont Rostand a Madrid; *Edipo, una trilogia en Espanyol* a Madrid i Barcelona entre d'altres (2009); *Cassandra* al Teatro Albéniz de Madrid (2008); *Hay que purgar a Totó* de Feydeau al Teatro Español de Madrid (2008); *Cenci* al Teatro Albéniz (2007); *Play Strindberg* amb Nuria Espert, Lluís Homar al Teatro de la Abadía de Madrid (2007); *Començaments sense fi* de Bailly al TNC (2003); *Coriolà* de Shakespeare al TNC (2002); *El gegants de la muntanya* de Pirandello amb el text en català de Narcís Comadira al TNC (1999).

Eduard Fernández

Actor de teatre, cinema i televisió, té dos premis Goya a millor actor protagonista i secundari (i altres sis nominacions), el guardó Fotogramas de Plata a millor intèrpret teatral i ha obtingut, entre d'altres, dos premis de la Unió d'Actors.

Va començar a exercir com a actor al costat de la companyia Els Joglars d'Albert Boadella, a més de representar obres dirigides per Lluís Pasqual, Calixto Bieito o Ariel García Valdés al Teatre Lliure.

El seu salt a la televisió vindria després, a mitjans dels 80, i el debut en la pantalla gran el 1994, amb *Souvenir*, una cinta de Rosa Vergés. La seva primera nominació de l'Acadèmia Espanyola de Cine en la categoria d'actor revelació va ser pel seu treball a *Els llops de Washington* el 1999.

Des d'aquell moment el català no ha deixat de rebre crítiques positives, gràcies al seu treball en pel·lícules com *Són de mar*, *Fausto 5.0* o *A la ciutat*, per aquestes dues últimes va guanyar el Goya el 2001 i 2003, respectivament. També ha sigut nominat als Goya per *Biutiful*, *Totes les dones*, *El niño*, *Cosas que hacen que la vida valga la pena* i *El método*, entre d'altres.

En teatre destaca a *Adreça desconeguda* de K.Kressman Taylor, dirigit per Lluís Homar a la Villarroel; *QUITT* de Peter Handke, dirigit per Lluís Pasqual al Teatre Lliure; *Caín & Caín* d'Eduard Fernández i Pep Ramis al Teatre Lliure; *Hamlet* de W. Shakespeare, dirigit per Lluís Pasqual al Teatro Arriaga; *La tempestad* de W. Shakespeare, dirigit per Lluís Pasqual al Teatro Arriaga; *Suzuki I i II* d'Alexei Txipenko, dirigit per Àlex Rigola al Teatre Lliure; *Tot esperant Godot* dirigit per Lluís Pasqual a la Sala Beckett; *La tempesta* de W. Shakespeare, dirigit per Calixto Bieito al Teatre Lliure; *La serventa amorosa* de Goldoni, dirigit per A. García Valdés al Teatre Lliure; *Lear o la actriu* dirigit per A. García Valdés al Teatre Lliure; *L'Amfitrió* de Molière, dirigit per Calixto Bieito al Teatre Lliure; *El rei Joan* de W. Shakespeare, dirigit per Calixto Bieito; *Retorno al hogar* de H. Pinter, dirigit per Maria Ruiz; *Krampack* de Jordi Sánchez, dirigit per J.M. Mestres; *Roberto Zucco* de B.M. Koltès, dirigit per Lluís Pasqual al Teatre Lliure; *Yo tengo un tío en América* d'Els Joglars, dirigit per Albert Boadella; *Columbi Lapsus* d'Els Joglars, dirigit per Albert Boadella i *Tira't de la moto* dirigit per T. Vilardell i M. Casamayor al Teatre de l'Ocàs.

Jordi Martínez

Actor amb una llarga trajectòria. Destaca la seva faceta de pallaso i a obres com *Hamlet*, de Lluís Homar, *El Misanthrop* i *Coriolà* amb Lavaudant, a *Primera Plana* de Sergi Belbel, a *Uuuuh!!*, amb el qual va guanyar el Premi Butaca al Millor Actor. Darrerament ha participat a *L'arquitecte* de Julio Manrique; *Hamlet*, *Questi fantasmí*, *Luces de Bohemia* d'Oriol Broggi; *Petita feina per a pallaso vell* de Ramon Simó, i *Un roure* de Roser Batalla.

Mercè Pons

És una reconeguda actriu catalana que ha participat en obres com *Una luna para los desdichados* d'Eugene O'Neill, dirigida per John Strasberg; *Un marit ideal* d'Oscar Wilde, dirigida per Josep M. Mestres, *El rei Lear* de Shakespeare dirigida per Oriol Broggi; *La plaça del Diamant* de Mercè Rodoreda, dirigida per Joan Ollé; *La gavina de Txèkhov*, dirigida per Josep M. Flotats o *L'hostal de la glòria de Josep Maria de Sagarra*, entre d'altres. També ha rebut el Premi de Cinematografia Ciutat de Barcelona i el Premi de la Crítica de Barcelona com a Actriu Revelació.

Marina Salas

Marina Salas (Barcelona, 1988) és una actriu que pertany a la nova generació d'actors. Ha treballat en projectes cinematogràfics com *Por un puñado de besos*, de David Menkes o *Sonata para violoncelo* d'Anna M. Bofarull. Ha treballat també en el món de la televisió en sèries com *El Barco*, *Ángel o Demonio*, *Hospital Central*, *Carlos Emperador* o *El Pacto*. En teatre ha treballat a *Fausto* dirigida per Tomaz Pandur; *Los hijos se han dormido*, dirigida per Daniel Veronese i *Luces de Bohemia* de la mà de Lluís Homar.

Bernat Quintana

Actor de cinema, televisió i teatre, on ha destacat en projectes com *El joc de l'amor i de l'atzar* dirigida per J. M. Flotats; *Vània i Stockmann*, amb la companyia Les Antonietes, dirigits per Oriol Tarrasón; *Cyrano*, dirigit per Oriol Broggi; o *Romeo y Julieta*, dirigit per Marc Martínez. A cinema destaquen les seves aparicions a *Barcelona 1714* de Heiko Kraft o *La Ciudad de los Prodigios* de Mario Camus. A televisió s'ha fet popular per les seves constants aparicions a TV3: a TV-movies com *Barcelona, ciutat neutral*, dirigida per Sònia Sánchez, i *Jo, el desconegut*, dirigida per Joan Mallarach; i d'altres sèries com *El cor de la ciutat*, *Valeria* o *Laura*.

Pep Ambròs

Llicenciat en art dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. Els darrers muntatges en què ha participat són *Purga* de Sofi Oksanen al TNC; *Sueño americano* dirigit per Oriol Tarrasón al Teatre Lliure; *Enric V* de W. Shakespeare, dirigit per Pau Carrió al Teatre Lliure i al Festival Grec i *Vània* de Chéjov dirigit també per Oriol Tarrasón al Teatre Lliure (amb la qual va estar nominat el 2014 al Premi Butaca al millor actor de repartiment).

Rafa Cruz

És un actor de Veneçuela, on es va llicenciar en Arts Escèniques i va començar la seva carrera. El 1997 s'estableix a Barcelona, on participa a una vintena de muntatges amb textos de Salvador Espriu, Shakespeare, Lorca i Lope de Vega amb diferents directors com Oriol Broggi, Ricard Salvat, Ferran Madico, Manel Dueso, Maurice Durozier entre d'altres. El seu darrer treball és *Tirano Banderas* d'Oriol Broggi al Teatro Español, amb el qual també va fer gira a Amèrica Llatina.

Sergi Vallès

Graduat en art dramàtic i en teatre i educació. Els seus darrers papers han sigut a *El Coach* de Lluç Ubach (2014); *Els antiquaris* de Gerard Vázquez, dirigit per Ever Blanchet (2011); *Els pastorets (dins un pessebre)* adaptat i dirigit per Sergi Vallès (2010); *H.i.m* d'Àlex d. Capo i Txema Stamford, dirigit per Àlex. d. Capo (2010); *Regla de tres* de Joan Casas, dirigit per Ester Nadal i Yvette Vigatà (2009-2010), i *Un tramvia anomenat Desig de Tennessee Williams*, dirigit per Ester Nadal (2009), entre d'altres.

PANORAMA DES DEL PONT

#PanoramaDesDelPont

Distribució

Tel. 93 309 75 38

www.focus.cat

Sergi Calleja

scalleja@focus.cat

Noemí Diaz

ndiaz@focus.cat